

ملحق (3): شمعون (أو سمعان) وصي عيسى

(عليه السلام)

پیوست سوم: شمعون، یا سمعان، وصی

عيسى(ع)

« باب الوصية من لدن آدم (عليه السلام) »

5402 روى الحسن بن محبوب، عن مقاتل بن سليمان عن أبي عبد الله (عليه السلام) قال: "قال رسول الله (صلى الله عليه وآله): أنا سيد النبيين، ووصيي سيد الوصيين، وأوصياؤه سادة الأوصياء، إن آدم (عليه السلام) سأله الله عز وجل أن يجعل له وصيا صالحا، فأوحى الله عز وجل إليه أني أكرمت الأنبياء بالنبوة ثم اخترت من خلقي خلقا وجعلت خيارهم الأوصياء فأوحى الله تعالى ذكره إليه يا آدم أوص إلى شيث، فأوصى آدم (عليه السلام) إلى شيث وهو هبة الله بن آدم، وأوصى شيث إلى ابنه شبان وهو ابن نزلة الحوراء التي أنزلها الله عز وجل على آدم من الجنة فزوجها ابنه شيثا، وأوصى شبان إلى محلت، وأوصى محلت إلى محوق، وأوصى محوق إلى غميشا، وأوصى غميشا إلى أخنوخ وهو إدريس النبي (عليه السلام)، وأوصى إدريس إلى ناحور، ودفعتها ناحور إلى نوح (عليه السلام)، وأوصى نوح إلى سام، وأوصى سام إلى عثامر، وأوصى عثامر إلى برغيثاشا، وأوصى برغيثاشا إلى يافت، وأوصى يافت إلى برة، وأوصى برة إلى جفسية، وأوصى جفسية إلى عمران، ودفعتها عمران إلى إبراهيم الخليل (عليه السلام)، وأوصى إبراهيم إلى ابنه إسماعيل، وأوصى إسماعيل إلى إسحاق، وأوصى إسحاق إلى يعقوب، وأوصى يعقوب إلى يوسف، وأوصى يوسف إلى بثرىا، وأوصى بثرىا إلى شعيب، ودفعتها شعيب إلى موسى بن عمران (عليه السلام)، وأوصى موسى بن عمران إلى يوشع بن نون، وأوصى يوشع بن نون إلى داود، وأوصى داود إلى سليمان (عليه السلام)، وأوصى سليمان إلى آصف بن برخيا، وأوصى آصف بن برخيا إلى زكريا، ودفعتها زكريا إلى عيسى بن مريم (عليه السلام) وأوصى عيسى بن مريم إلى شمعون بن حمون الصفا، وأوصى شمعون إلى يحيى بن زكريا، وأوصى يحيى بن زكريا إلى منذر، وأوصى منذر إلى سليمة، وأوصى سليمة إلى بردة ثم قال رسول الله (صلى الله عليه وآله): ودفعتها إلي بردة وأنا أَدْفَعُهَا إِلَيْكَ يَا عَلِيٌّ وَأَنْتَ تَدْفَعُهَا إِلَيَّ وَصِيكَ، ویدفعها وصيك إلى أوصيائك من ولدك واحد بعد واحد حتى تدفع إلى خير أهل الأرض بعدك، ولتكفرن بك الأمة ولتختلفن عليك اختلافا شديدا الثابت عليك كالمقيم معي، والشاذ، عنك في النار، والنار مثوى الكافرين" « [838]. »

باب وصیت از آدم (ع):

امام صادق (ع) فرمود: رسول الله (ص) فرمود: (من سرور انبیا هستم و وصی من، سرور انبیاست و اوصیای او، سرور اوصیا هستند. آدم (ع) از خداوند عزوجل درخواست نمود که برای او، وصی شایسته‌ای قرار دهد. خداوند عزوجل به او وحی نمود: من پیامبران را با پیامبری کرامت بخشیدم. سپس از میان مخلوقات خودم، مخلوقاتی را برگزیدم و بهترین آنان را اوصیا قرار دادم. خداوند تعالی به او وحی نمود: ای آدم، به شیث وصیت کن. آدم (ع) به شیث وصیت نمود و ایشان هبة الله فرزند آدم بود؛ و شیث به فرزندش شبان وصیت نمود و او فرزند نزلة الحورایی بود که خداوند عزوجل آن را برای آدم از بهشت فرو فرستاد و آدم او را به ازدواج فرزندش شیث درآورد؛ و شبان به محلث وصیت نمود و محلث به محوق وصیت نمود و محوق به غثمیشا وصیت نمود و غثمیشا به اخنوخ وصیت نمود و او ادريس نبی (ع) بود؛ و ادريس به ناحور وصیت نمود و ناحور آن را به نوح (ع) تحویل داد. و نوح به سام وصیت نمود و سام به عثامر وصیت نمود و عثامر به برغیثاشا وصیت نمود و برغیثاشا به یافث وصیت نمود و یافث به بره وصیت نمود و بره به جفسیه وصیت نمود و جفسیه به عمران وصیت نمود و عمران آن را به ابراهیم خلیل (ع) تحویل داد؛ و ابراهیم به فرزندش اسماعیل وصیت نمود و اسماعیل به اسحاق وصیت نمود و اسحاق به یعقوب وصیت نمود و یعقوب به یوسف وصیت نمود و یوسف به بثریا وصیت نمود و بثریا به شعیب وصیت نمود و شعیب به موسی بن عمران (ع) وصیت نمود و موسی بن عمران به یوشع بن نون وصیت نمود و یوشع بن نون به داوود وصیت نمود و داوود به سلیمان وصیت نمود و سلیمان به آصف بن برخیا وصیت نمود و آصف بن برخیا به زکریا وصیت نمود و

زکریا آن را به عیسی بن مریم (ع) تحویل داد؛ و عیسی بن مریم به شمعون بن حمون صفا وصیت نمود. و شمعون به یحیی بن زکریا وصیت نمود و یحیی بن زکریا به منذر وصیت نمود و منذر به سلیمه وصیت نمود و سلیمه به برده وصیت نمود. سپس رسول الله (ص) فرمود: و برده آن را به من تحویل داد. و ای علی! من آن را به تو تحویل می‌دهم و تو به وصی خودت تحویل بده و وصی تو به اوصیا از فرزندان، یکی پس از دیگری تحویل دهد تا این که به بهترین مردم زمین پس از تو برسد و امت به تو کافر می‌شوند و در مورد تو اختلاف شدیدی پیدا می‌کنند. فردی که بر تو ثابت بماند، مانند فردی است که با من بوده است؛ و فردی که از تو جدا شود، در آتش است و آتش جایگاه کافران است). [839]

« 20 - حدثنا أبي، ومحمد بن الحسن رضي الله عنهما قالا: حدثنا سعد بن عبد الله قال: حدثنا أحمد بن محمد بن عيسى، عن العباس بن معروف، عن علي بن مهزيار، عن الحسن بن سعيد، عن محمد بن إسماعيل القرشي، عن حدثه، عن إسماعيل بن أبي رافع عن أبيه أبي رافع قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وآله): ..... بعث الله عز وجل عيسى بن مریم (عليه السلام) واستودعه النور والعلم والحكمة وجميع علوم الأنبياء قبله وزاده الإنجيل وبعثه إلى بيت المقدس إلى بني إسرائيل يدعوهم إلى كتابه وحكمته وإلى الإيمان بالله ورسوله فأبى أكثرهم إلا طغيانا وكفرا، ..... فلما أراد أن يرفعه أوحى إليه أن يستودع نور الله وحكمته وعلم كتابه شمعون بن حمون الصفا خليفته على المؤمنين ففعل ذلك فلم يزل شمعون يقوم بأمر الله عز وجل ويحتذي بجميع مقال عيسى (عليه السلام) في قومه من بني إسرائيل ويجاهد الكفار، فمن أطاعه وآمن به وبما جاء به كان مؤمنا ومن جده وعصاه كان كافرا حتى استخلص ربنا تبارك وتعالى وبعث في عباده نبيا من الصالحين وهو يحيى بن زكريا ثم قبض شمعون.....» [840].

رسول الله (ص) فرمود: (... خداوند عیسی بن مریم را برانگیخت و نور و علم و حکمت و همه‌ی علوم پیامبران پیشین او را به او داد و انجیل را به آن افزود و او را به سوی بیت المقدس و به سوی بنی اسرائیل برانگیخت و آنان را به کتاب خود و

حکمتش و به ایمان به خداوند و رسولش دعوت می‌کرد؛ و بیشتر آنان سر باز زدند و سرکشی و کفر ورزیدند. ... وقتی خداوند خواست تا ایشان را مرفوع کند و به سوی خود بالا ببرد، به ایشان وحی نمود که نور خداوند و حکمت و علم کتابش را نزد شمعون بن حمون صفا که خلیفه بر مؤمنین است، بگذارد. او این کار را انجام داد. شمعون همیشه به دستور خداوند عزوجل بود و بر اساس همه‌ی سخنان عیسی (ع) در قوم بنی‌اسرائیل حرکت می‌کرد و با کافران می‌جنگید. هر کس از او اطاعت کرد و به او و آنچه آورده بود، ایمان آورد، مؤمن است و هر کس او را انکار کرد و از او سرپیچی کرد، کافر است. تا این که خداوند تبارک و تعالی فردی را برگزید و در میان بندگان، پیامبری از شایستگان را برانگیخت و او یحیی بن زکریا بود. سپس شمعون از دنیا رفت...). ([841])

«وأخبرنا أحمد بن محمد بن عبد الله الجوهري، قال حدثنا محمد بن عمر القاضي الجعابي، قال حدثني محمد بن عبد الله أبو جعفر، قال حدثني محمد بن حبيب الجند نيسابوري، عن يزيد ابن أبي زياد، عن عبد الرحمن بن أبي ليلى قال: قال علي (عليه السلام): كنت عند النبي (صلى الله عليه وآله وسلم) في بيت أم سلمة إذ دخل علينا جماعة من أصحابه منهم سلمان وأبو ذر والمقداد وعبد الرحمن بن عوف، فقال سلمان: يا رسول الله إن لكل نبي وصيا وسبطين فمن وصيك وسبئك؟ فأطرق ساعة ثم قال: يا سلمان إن الله بعث أربعة ألف نبي وكان لهم أربعة ألف وصي وثمانية ألف سبط، فوالذي نفسي بيده لأنا خير الأنبياء ووصيي خير الأوصياء وسبطاي خير الأسباط.

ثم قال: يا سلمان أتعرف من كان وصي آدم؟ فقال: الله ورسوله أعلم. فقال (صلى الله عليه وآله وسلم): إني أعرفك يا با عبد الله وأنت منا أهل البيت، إن آدم أوصى إلى ابنه ثيث، وأوصى ثيث إلى ابنه شبان، وأوصى شبان إلى مخلب، وأوصى مخلب إلى نحوق، وأوصى نحوق إلى عثمنا، وأوصى عثمنا إلى أخنوخ وهو إدريس النبي (عليه السلام)، وأوصى إدريس إلى ناخورا، وأوصى ناخورا إلى نوح (عليه السلام)، وأوصى نوح إلى سام، وأوصى سام إلى عثام، وأوصى عثام إلى ترعشاثا وأوصى ترعشاثا إلى يافت، وأوصى يافت إلى برة، وأوصى برة إلى خفسية، وأوصى

خفسیة إلى عمران، وأوصى عمران إلى إبراهيم، وأوصى إبراهيم إلى ابنه إسماعيل، وأوصى إسماعيل إلى إسحاق، وأوصى إسحاق إلى يعقوب، وأوصى يعقوب إلى يوسف، وأوصى يوسف إلى برثيا وأوصى برثيا إلى شعيب، وأوصى شعيب إلى موسى، وأوصى موسى إلى يوشع بن نون، وأوصى يوشع إلى داود، وأوصى داود إلى سليمان، وأوصى سليمان إلى آصف بن برخيا، وأوصى آصف إلى زكريا، وأوصى زكريا إلى عيسى بن مريم، وأوصى عيسى بن مريم إلى شمعون بن حمون الصفا، وأوصى شمعون إلى يحيى بن زكريا، وأوصى يحيى إلى منذر، وأوصى منذر إلى سلمة، وأوصى سلمة إلى بردة، وأوصى بردة إلي. وأنا أدفعها إلى علي. فقال: يا رسول الله فهل بينهم أنبياء وأوصياء آخر؟ قال: نعم أكثر من أن تحصى.....» ([842]).

علی (ع) می گوید: (نزد پیامبر (ص) در خانه ام سلمه بودیم که گروهی از یاران ایشان وارد شدند. از جمله: سلمان و ابوذر و مقداد و عبدالرحمان بن عوف. سلمان عرض کرد: یا رسول الله! برای هر پیامبری وصی و نسلی است. وصی شما و نسل شما کیست؟ ایشان لحظه ای صبر کرد. سپس فرمود: ای سلمان! خداوند چهارهزار پیامبر برانگیخت و آنان چهارهزار وصی و هشت هزار سبط و نسل داشتند. قسم به کسی که جانم در دستان اوست، من بهترین پیامبران هستم و اوصیای من بهترین اوصیا هستند و دو پسر من بهترین پسران و نسل ها هستند. سپس فرمود: ای سلمان! آیا می دانی که وصی آدم چه کسی بود؟ عرض کرد: خداوند و رسولش آگاه تر هستند. ایشان (ص) فرمود: ای اباعبدالله! من تو را می شناسم و تو از ما اهل بیت هستی. آدم به شیت وصیت نمود و شیت به فرزندش شبان وصیت نمود و شبان به مخلب وصیت نمود و مخلب به نحوق وصیت نمود و نحوق به عثمان وصیت نمود و عثمان به اخنوخ وصیت نمود که همان ادريس نبی (ع) است؛ و ادريس به ناخورا وصیت نمود و ناخورا به نوح (ع) وصیت نمود و نوح به سام وصیت نمود و سام به عثمان وصیت نمود و عثمان به ترعشاثا وصیت نمود و ترعشاثا به یافث وصیت نمود و یافث به بره وصیت نمود و

بره به خفسیه وصیت نمود و خفسیه به عمران وصیت نمود و عمران به ابراهیم وصیت نمود و ابراهیم به فرزندش اسماعیل وصیت نمود و اسماعیل به اسحاق وصیت نمود و اسحاق به یعقوب وصیت نمود و یعقوب به یوسف وصیت نمود و یوسف به برثیا وصیت نمود و برثیا به شعیب وصیت نمود و شعیب به موسی وصیت نمود و موسی به یوشع بن نون وصیت نمود و یوشع به داود وصیت نمود و داود به سلیمان وصیت نمود و سلیمان به آصف بن برخیا وصیت نمود و آصف به زکریا وصیت نمود و زکریا به عیسی بن مریم وصیت نمود و عیسی بن مریم به شمعون بن حمون صفا وصیت نمود و شمعون به یحیی بن زکریا وصیت نمود و یحیی به منذر وصیت نمود و منذر به سلمه وصیت نمود و سلمه به برده وصیت نمود و برده به من وصیت نمود و من آن را به علی تحویل می‌دهم. سلمان گفت: یا رسول الله، آیا بین آنان پیامبران و اوصیای دیگری بودند؟ فرمود: بله، بیشتر از این که به شمارش آیند...» ([843])

«(13805) 12 - علي بن موسى بن طاووس في كتاب (الاقبال) قال: روی محمد بن علي الطرازي في كتابه بإسناده المتصل إلى المفضل بن عمر قال: قال لي أبو عبد الله (عليه السلام) ثم ذكر حديثا في فضل يوم الغدير - إلى أن قال المفضل - سيدي، تأمرني بصيامه؟ قال: إي والله، إي والله، إي والله، إنه اليوم الذي تاب الله فيه على آدم (عليه السلام) فصام شكرا لله تعالى ذلك اليوم، وإنه اليوم الذي نجى الله تعالى فيه إبراهيم (عليه السلام) من النار فصام شكرا لله تعالى على ذلك، وإنه اليوم الذي أقام موسى هارون (عليه السلام) علما فصام شكرا لله تعالى ذلك اليوم، وإنه اليوم الذي أظهر عيسى وصيه شمعون الصفا فصام شكرا لله عز وجل ذلك اليوم، وإنه اليوم الذي أقام رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم) عليا (عليه السلام) للناس علما وأبان فيه فضله ووصيه فصام شكرا لله عز وجل ذلك اليوم، وإنه ليوم صيام وقيام وإطعام وصلة الاخوان، وفيه مرضاة الرحمن، ومرغمة الشيطان» ([844]).

مفضل بن عمر می گوید: (امام صادق (ع) با من صحبت می فرمود. سپس حدیثی در فضیلت روز غدیر ذکر کرد، تا این که عرض کردم: سرورم، آیا مرا به روزه گرفتن آن روز دستور می دهید؟ فرمود: بله، به خدا. بله، به خدا. بله، به خدا. این روزی است که خداوند در آن، توبه‌ی آدم (ع) را پذیرفت و در آن روز به خاطر شکر خداوند روزه گرفت. این روزی است که خداوند متعال در آن، ابراهیم (ع) را از آتش نجات داد و برای شکر خداوند متعال نسبت به این موضوع روزه گرفت. این روزی است که موسی، هارون (ع) را پرچم قرار داد و برای شکر خداوند متعال در آن روز روزه گرفت. این روزی است که عیسی، وصی خود شمعون صفا را معرفی نمود و در آن روز برای شکر خداوند عزوجل روزه گرفت. این روزی است که رسول الله (ص) علی (ع) را برای مردم پرچم قرار داد و فضیلت و وصی بودن ایشان را در آن آشکار نمود و آن روز را برای شکر خداوند عزوجل روزه گرفت. این روزی است که روزه و شب زنده‌داری و غذا دادن و صله با برادران و خشنودی خداوند رحمان در آن است و باعث به خاک مالیدن بینی شیطان می شود). [845]

« 3- وعنه أيضا: فيما نذكره من كتاب (الدلائل) لمحمد بن جرير الطبري، في تسمية جبرئيل (عليه السلام) لمولانا علي (عليه السلام) في حياة النبي (صلى الله عليه وآله) أمير المؤمنين وسيد الوصيين، فقال ما هذا لفظه: حدثنا أبو الفضل محمد بن عبد الله، قال: حدثنا عمران بن محسن بن محمد ابن عمران بن طاوس مولى الصادق (عليه السلام)، قال: حدثنا يونس بن زياد الحنظلي الكفربوتي قال: حدثنا الربيع بن كامل ابن عم الفضل بن الربيع، عن الفضل ابن الربيع: أن المنصور كان قبل الدولة كالمقطع إلى جعفر بن محمد (عليه السلام)، قال: سألت جعفر بن محمد بن علي (عليهم السلام) على عهد مروان الحمار عن سجدة الشكر التي سجدها أمير المؤمنين (صلوات الله عليه)، ما كان سببها؟ فحدثني عن أبيه محمد بن علي قال: حدثني أبي علي بن الحسين، عن أبيه الحسين، عن أبيه علي بن أبي طالب (عليهم السلام): أن رسول الله (صلى الله عليه وآله) وجهه في أمر من أموره فحسن فيه بلاؤه وعظم عناؤه، فلما قدم من وجهه ذلك أقبل إلى المسجد ورسول الله (صلى الله عليه وآله) قد خرج يصلي الصلاة،

فصلی معه، فلما انصرف من الصلاة أقبل على رسول الله (صلى الله عليه وآله)، فاعتنقه رسول الله (صلى الله عليه وآله)، ثم سأله عن مسيره ذلك وما صنع فيه، فجعل علي (عليه السلام) يحدثه وأسارير رسول الله (صلى الله عليه وآله) تلمع سرورا بما حدثه.

فلما أتى (صلوات الله عليه) علي حديثه. قال له رسول الله (صلى الله عليه وآله): ألا أبشرك يا أبا الحسن؟ قال: فداك أبي وأمي، فكم من خير بشرت به. قال: إن جبرئيل (عليه السلام) هبط علي في وقت الزوال فقال لي: يا محمد، هذا ابن عمك علي وارد عليك، وإن الله (عز وجل) أبلى المسلمين به بلاء حسنا، وإنه كان من صنعه كذا وكذا، فحدثني بما أنبأني به، فقال لي: يا محمد، إنه نجا من ذرية آدم من تولى شيت بن آدم وصي أبيه آدم بشيت، ونجا شيت بأبيه آدم، ونجا آدم بالله. يا محمد، ونجا من تولى سام بن نوح وصي أبيه نوح بسام، ونجا سام بنوح، ونجا نوح بالله.

يا محمد، ونجا من تولى إسماعيل بن إبراهيم خليل الرحمن وصي أبيه إبراهيم بإسماعيل، ونجا إسماعيل بإبراهيم، ونجا إبراهيم بالله.

يا محمد، ونجا من تولى يوشع بن نون وصي موسى بيوشع، ونجا يوشع بموسى، ونجا موسى بالله.

يا محمد، ونجا من تولى شمعون الصفا وصي عيسى بشمعون، ونجا شمعون بعيسى، ونجا عيسى بالله.

يا محمد، ونجا من تولى علينا وزيرك في حياتك ووصيك عند وفاتك بعلي، ونجا علي بك، ونجوت أنت بالله (عز وجل).....» ([846]).

فضل بن ربيع می گوید: منصور پیش از دولت، مانند فردی بود که فقط نزد جعفر بن محمد (ع) می رفت. می گوید: از جعفر بن محمد بن علی (ع) در زمان مروان حمار، در مورد سجده‌ی شکر پرسیدم که امیرالمؤمنین (ع) آن را انجام داد و پرسیدم که علت آن چیست؟ ایشان از پدرش محمد بن علی مرا حدیث نمود که فرمود: (پدرم علی بن حسین مرا حدیث نمود، از پدرش حسین، از پدرش علی بن ابی طالب (ع): این که رسول الله (ص) ایشان را برای کاری از کارها فرستاده بود که امتحانش نیکو بود و سختیش بزرگ بود. وقتی این موضوع در چهره‌اش مشخص شد، به مسجد رو نمود و رسول الله (ص) بیرون رفته بود تا نماز بخواند و با ایشان نماز خواندند. وقتی از نماز دست کشیدند، به رسول الله (ص) رو نمود و

رسول الله (ص) با ایشان روبوسی نمود. سپس در مورد راه و کاری که در آن مسیر انجام داد، پرسید. علی (ع) با ایشان سخن می‌گفت و در اثر سخن با ایشان، صورتش درخشان شد. وقتی ایشان سخن گفت، رسول الله (ص) به ایشان فرمود: ای ابوالحسن! آیا به تو بشارت ندهم؟ عرض کرد: پدر و مادرم به فدایتان. چه بسیار خیر که تاکنون به آن بشارت داده‌ای. فرمود: جبرئیل (ع) در زمان ظهر بر من فرود آمد و به من عرض کرد: ای محمد، این پسر عموی تو علی است که بر تو وارد شده است و خداوند عزوجل مسلمانان را با او آزمایشی نیکو می‌نماید؛ و کارش این چنین و آن چنان است. مرا از آن چه خبر دادی، حدیث نما. به من عرض کرد: ای محمد، از فرزندان آدم کسی رهایی می‌یابد که ولایت شیت بن آدم را دارد. آدم به شیت وصیت نمود و شیت با پدرش آدم رهایی یافت و آدم به واسطه‌ی خداوند رهایی یافت.

ای محمد، فردی که از سام بن نوح، وصی پدرش نوح دنباله‌روی می‌کند، با سام رهایی می‌یابد؛ و سام با نوح رهایی می‌یابد و نوح به واسطه‌ی خداوند رهایی می‌یابد.

ای محمد، فردی که از اسماعیل بن ابراهیم خلیل خداوند رحمان، وصی پدرش ابراهیم پیروی می‌کند، با اسماعیل رهایی می‌یابد و اسماعیل با ابراهیم رهایی می‌یابد و ابراهیم به واسطه‌ی خداوند رهایی می‌یابد.

ای محمد، فردی که از یوشع بن نون، وصی موسی پیروی می‌کند، با یوشع رهایی می‌یابد؛ و یوشع با موسی رهایی می‌یابد و موسی به واسطه‌ی خداوند رهایی می‌یابد.

ای محمد، فردی که از شمعون صفا، وصی عیسی پیروی می کند، با شمعون رهایی می یابد. و شمعون با عیسی رهایی می یابد و عیسی به واسطه خداوند رهایی می یابد.

ای محمد، فردی که از علی، وزیر تو در زندگیت و وصی تو هنگام وفات تو پیروی می کند، با علی رهایی می یابد؛ و علی با تو رهایی می یابد و تو با خداوند عزوجل رهایی می یابی... ([847]).

« (حدیث ألهم من ولد إبليس)

بالإسناد - يرفعه - إلى الحسن (عليه السلام) إلى أبيه، إلى جده رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم) .... قال: صدقت يا هام، لقد (صدقت) الأنبياء والأوصياء. قال: فمن وصي يعقوب؟ قال: يوسف. قال: فمن وصي يوسف؟ (قال: يوشع بن نون، ووصي يوشع: شمعون). قال: فمن وصي شمعون؟ قال: داود، ووصي داود: سليمان ووصي سليمان: آصف بن برخيا، ووصي عيسى شمعون الصفا. فقال له النبي: تعرف اسم وصيي ورأيتَه في شيء من الكتب؟ قال: نعم، والذي بعثك بالحق نبياً.....» ([848]).

حدیث «هام» که از فرزندان ابلیس است.

حسن (ع) از پدرش (ع) از جدش رسول الله (ص) نقل کرد: ... فرمود: (ای هام، راست گفتم). پیامبران و اوصیا راست گفتند. فرمود: وصی یعقوب کیست؟ عرض کرد: یوسف. فرمود: وصی یوسف کیست؟ فرمود: یوشع بن نون و وصی یوشع، شمعون است. فرمود: وصی شمعون کیست؟ عرض کرد: داوود و وصی داود، سلیمان است و وصی سلیمان، آصف بن برخیا است و وصی عیسی، شمعون صفا است. پیامبر به او فرمود: آیا نام وصی مرا می دانی و در کتابی دیده ای؟ عرض کرد: بله. قسم به خدایی که تو را به عنوان پیامبر برگزید... ([849]).

- [838]. من لا يحضره الفقيه - الصدوق: ج 4 ص 174.
- [839]. من لا يحضره الفقيه، صدوق، ج 4، ص 174.
- [840]. كمال الدين وتمام النعمة - الصدوق: ص 225.
- [841]. كمال الدين وتمام النعمة، صدوق، ص 225.
- [842]. كفاية الأثر - الخزاز القمي: ص 151.
- [843]. كفاية الأثر، خزاز قمي، ص 151.
- [844]. وسائل الشيعة (آل البيت) - الحر العاملي: ج 10 ص 445.
- [845]. وسائل الشيعة، حر عاملي، ج 10، ص 445.
- [846]. دلائل الإمامة - الطبري: ص 57.
- [847]. دلائل الامامة، طبري، ص 57.
- [848]. الروضة في فضائل أمير المؤمنين (عليه السلام) - ابن شاذان: ص 321.
- [849]. الروضة في فضائل أمير المؤمنين (ع)، ابن شاذان، ص 321.